

บทคัดย่อ

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ความต้องการและทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวของนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

โดย

นายวัชร วัชรารวี

กุมภาพันธ์ 2543

ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญชา ไตรวิทยาคุณ
ภาควิชา/คณะ: ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว 2) ศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว และระบบการศึกษาที่มีผลต่อการประกอบอาชีพส่วนตัว และ 3) ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratification random sampling) จำนวน 380 คน จากสถาบันการศึกษา 4 แห่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) ผลการวิจัยมีดังนี้

นักศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัวมากถึง ร้อยละ 80.0 สิ่งที่น่าคิดว่าจะเป็นอุปสรรคที่สุดในการประกอบธุรกิจส่วนตัว คือ ประสิทธิภาพไม่เพียงพอ ร้อยละ 50.7

จากการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ปัจจัยทางด้านบุคคลของนักศึกษา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เพศ เป็นตัวแปรทางด้านบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการประกอบธุรกิจ

ส่วนตัวของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของนักศึกษา แต่เมื่อใช้ สถาบันการศึกษาเป็นตัวแปร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัว ในด้านปัจจัยด้านสังคม โดยใช้ครอบครัว คือ อาชีพของบิดา มารดา เป็นตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการใช้การประกอบธุรกิจส่วนตัวของนักศึกษา ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม โดยใช้ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาเป็นตัวแปร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัวของนักศึกษา

ในการทดสอบสมมติฐานด้านความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า เมื่อปัจจัยทางด้านบุคคล หรือเพศ เป็นตัวแปร ไม่มีความแตกต่างกันในทุกๆ ความเห็น เมื่อใช้ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาเป็นตัวแปร โดยจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่าความคิดเห็นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านข้อดีของการประกอบธุรกิจส่วนตัว เมื่อจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันในส่วนของคุณค่าที่เห็นที่มีต่อระบบการศึกษาและภาครัฐ และข้อดีของการประกอบธุรกิจส่วนตัว ปัจจัยทางด้านสังคม คือ การประกอบธุรกิจส่วนตัวของบิดา มารดา พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกส่วน ไม่มีความแตกต่าง เมื่อใช้ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม คือ ภูมิลำเนาเดิม เป็นตัวแปร พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในทุกๆ ความเห็น

ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานด้านปัญหาในการประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า ปัจจัยทุกๆ ด้านไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้เพศเป็นตัวแปร ปัจจัยด้านจิตวิทยา โดยใช้สาขาวิชาที่ศึกษา และสถาบันการศึกษาเป็นตัวแปร ปัจจัยด้านสังคม โดยใช้อาชีพของบิดามารดา เป็นตัวแปร และปัจจัยด้านวัฒนธรรม โดยใช้ภูมิลำเนาเดิมเป็นตัวแปร

ABSTRACT

Abstract of thesis submitted to the Graduate School of Maejo University in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Business Administration in Business Administration

NEEDS AND ATTITUDES ON PRIVATE BUSINESS OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN CHIANGMAI

By

WATCHARA WATANARAWEE

FEBRUARY 2000

Chairman: Assistant Professor Bancha Triwittayakhun
Department/ Faculty: Department of Agricultural Business Administration and Marketing,
Faculty of Agricultural Business

The purposes of this research were to examine 1) needs to do private business of undergraduate students in Chiangmai; 2) their attitudes towards doing private business and educational systems affecting private business; and 3) their problems and obstacles concerning doing private business. The data were collected by means of questionnaires from 380 students selected by stratification random sampling from those in 4 institutes: Chiangmai University, Payap University, Maejo University and Rajaphat Institute of Chiangmai. The data were analyzed with the use of the SPSS for Windows. The findings were as follows:

The percentage of graduate students wanting to do their own business was 80 and that of those considering inadequate experience the most likely obstacle to doing private business was 50.7

The findings of the hypothesis test revealed that the personal factor, i.e. sex was not correlated with their want to do private business. For psychological factors, field

of study was found to be correlated with their want to do private business, but educational institute was not. The social factor, i.e. parents' occupation was correlated with their want to do private business. The cultural factor, i.e. hometown had no correlation with their want to do private business.

The hypothesis test on attitudes towards doing private business revealed that sex did not cause difference in attitudes towards doing private business of undergraduate students in every way. Field of study caused significant difference in attitudes towards advantages of doing private business while educational institute caused difference in attitudes towards educational systems and government sector as well as advantages of private business. The social factor, i.e. parents' occupation did not cause difference in attitudes towards doing private business of undergraduate students in every way. The cultural factor, hometown, did not cause difference in attitudes towards doing private business in every way either.

The hypothesis test on obstacles to doing private business indicated no correlation between all factors and the graduate students' want to do private business.